

Fald paa dette Omraade, og det kan jeg kun hilse med Tilfredshed. Naar en Mand kommer ulykkeligt af Dage eller bliver Invalid, bliver han og hans paarørende ganske vist haardt ramt derved, og der kunde derfor være Grund til, at han fik store Dagpenge, eller der udbetaltes et større Beløb. Man maa dog sige, at de Beløb, her er foreslaaet, naar man tager Hensyn til den Nedgang, der er i det hele taget, er passende. Hvis vedkommende ønsker at være forsikret udover det, her er foreslaaet, staar det ham jo frit for at tegne en privat Forsikring, saaledes at han kommer op paa det Beløb, der synes ham nødvendigt. Jeg tror ikke, man kan forpligte Arbejdsgiverne udover, hvad her er foreslaaet.

Der er i dette Lovforslag draget flere Personer med ind under den lovpligtige Forsikring, og det kan vi tiltræde.

Der er i § 49 raadet Bod paa det uheldige Forhold, at man er pligtig at have tilfældig Medhjælp i Husholdningen, til Vask, Rengøring o. s. v., forsikret, idet man paa den Maade fra flere forskellige Arbejdsgiveres Side er kommet til at betale Præmier maaske 10 eller 20 Gange for den samme Person. Det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne, at Indtægten har været uforholdsmæssig stor i Forhold til de Beløb, der er udbetalt. Men det er et Spørgsmaal, om Bestemmelsen ikke kunde udvides noget, saaledes at den ogsaa kom til at omfatte andre end dem, der beskæftiges i Husholdningen, ved Vask, Rengøring o. s. v. Jeg kunde godt tænke mig, at det Forhold flere Steder gjorde sig gældende, at en Mand var beskæftiget maaske hos 30 forskellige Arbejdsgivere om Aaret, og at hver maatte betale Præmie for ham. Vi ønsker undersøgt i Udvalget, om den her foreslaaede Bestemmelse kan udvides; vi fra vor Side vil ikke være utilbøjelige til at gaa videre i den Retning. Om man skal slaa de 50 Dage fast, er jeg heller ikke vis paa, Antallet kunde maaske forhøjes noget, uden at der skete nogen Skade derved.

I § 50 er der en Bestemmelse om, at den Medhjælp, jeg her har omtalt, skal indrages under Statens Ulykkesforsikring. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen var inde paa dette Spørgsmaal, og jeg maa sige, at det glædede mig, at han netop fremdrog Forholdet med Hensyn til Statens Ulykkesforsikring. Jeg kan ikke se, at der er nogen Anledning til at udvide Rammerne, tværtimod kunde man vist udmærket godt nedlægge den uden Skade. Saa vidt jeg kan se, vil det kun blive et nyt Departement,

Sagerne skal igennem. Arbejderforsikrings-Raadet kunde godt udbetale de Beløb, her er Tale om. I hvert Fald forekommer det mig, at naar man faar en Lov til Revision, maa man ogsaa se, om der er noget, der kan undværes, noget, der medfører Omsvøb eller langsommere Forretningsgang og maaske koster Penge. Jo flere Kontorer, Sagerne skal igennem, desto senere og desto dyrere bliver jo Forretningsgangen. Det er et Spørgsmaal, som vi har haft fremme ved andre Love, og som der ogsaa har været taget Sigte paa ved Nedsættelsen af Sparekommissioner, og det kunde jo være, at der ogsaa her var et Punkt, hvor en Besparelse kunde opnaas.

Hvad angaar Bestemmelsen i sidste Punktum i § 9, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ogsaa omtalte, kan jeg heller ikke se, at det kan være paakrævet, at Arbejdsdirektøren tilforordnes Arbejderforsikrings-Raadet. Men jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Punkt. Der staar nemlig, at Arbejdsdirektøren eller en under vedkommende Institution hørende Tjenestemand kan tilforordnes Raadet. Er der herved tænkt paa Oprettelsen af et nyt Embede, eller skal det være en særlig honorarlønnet Stilling? Med det samme vil jeg om Statens Ulykkesforsikring sige, at hvis der er Tale om en Forøgelse af Tjenestemændenes Antal eller noget i den Retning, saa vil jeg meget fraaade det. Men det kan jo være, at de Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister kan give Udvalget udover, hvad der er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, kan bevirke, at vi kan komme til at se paa dette Spørgsmaal paa en noget anden Maade.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde findes en ændret Form for Beregningen af de Præmier, der opkræves hos Landbrugere. Nu er det jo noget, Selskaberne bestemmer. Det er Ejendomsskylden, der lægges til Grund for Beregningen af Præmierne, men Forholdet er jo det, at det er meget forskelligt, hvor mange Personer der beskæftiges i de forskellige Bedrifter indenfor samme Erhverv og i de forskellige Egne. Det kan endda godt være saaledes, at en Mand slet ingen fremmed Medhjælp har, men alligevel i Henhold til sin Ejendomsskyld maa betale et ret stort Præmiebeløb; vedkommende kan slet ikke forstaa, at der kan paalignes ham saa meget i Præmie. I mange Landbrugsbedrifter har man kun een Arbejdsmand i nogle faa Dage paa samme Maade, som Tilfældet er i Husholdningerne, der